

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201239
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617201239.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Y. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX U., v spore o zaplatenie 817,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 659,06 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 20. 04. 2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,22%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 15. 02. 2017 sa právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 817,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 20. 04. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 02. 08. 2013 Zmluvu o pôžičke č. 7122463, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu 1.054,80 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24-mesačných splátkach po 46,98 eur. Do dnešného dňa žalovaná uhradila z danej sumy 140,94 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 26. 02. 2014 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19. 04. 2014 úver zosplatnil. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 817,57 eur. Žalobca si zároveň v spore uplatňoval aj úroky z omeškania, nie však zmluvnú pokutu. Celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania žaloby tvorí istina vo výške 958,51 eur mínus prijaté úhrady vo výške 140,94 eur, teda 817,57 eur. Žalobca pripojil k žalobe Žiadosť o poskytnutie pôžičky zo dňa 31. 07. 2013 č. 7122463, Všeobecné obchodné podmienky, Oznamenie o schválení žiadosti žalovanej o poskytnutie Najľahšej pôžičky č. 7122463 zo dňa 02. 08. 2013, Predžalobnú upomienku zo dňa 26. 02. 2014, ako aj doručienka o doručení danej listiny žalovanej a Prehľad splátok a úhrad na meno Y. A..

3. Dňa 01. 03. 2017 doručil žalobca Doplnenie žaloby - oprava predžalobnej upomienky, ku ktorému pripojil Predžalobnú upomienku zo dňa 26. 02. 2014.

4. Na základe návrhu žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. zo dňa 27. 06. 2017 rozhodol súd uznesením č. k. 20Csp/26/2017-42 zo dňa 18. 07. 2017 o pripustení vstupu spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na miesto doterajšieho žalobcu.

5. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadрила.

6. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zistil skutkový stav nasledovne:

7. Z obsahu žiadosti o poskytnutie pôžičky č. 7122463 zo dňa 31. 07. 2013 vyplýva, že ňou žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., o poskytnutie pôžičky vo výške 800,- eur, s určením počtu splátok 24, a to vo výške 43,95 eur mesačne. Maximálna hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov mala predstavovať 32%.

8. Z obsahu oznámenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. adresovaného žalovanej vyplýva, že Žiadosť o poskytnutie pôžičky č. 7122463 bola dňa 02. 08. 2013 schválená, a to s nasledovnými parametrami: pôžička vo výške 800,- eur, celková suma pôžičky 1.054,80 eur, celkové náklady spotrebiteľa 254,80 eur, výška splátky 43,95 eur, splátka s poistením 46,98 eur, počet splátok 24, ročná úroková sadzba 32,01%, RPMN 32,01%, priemerná hodnota RPMN 48,52% a termín konečnej splatnosti august 2015. Splatnosť prvej mesačnej splátky mala byť dňa 20. 09. 2013, splatnosť každej nasledujúcej splátky bola v zmysle dohodnutých zmluvných ustanovení k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

9. Z obsahu predžalobnej upomienky, adresovanej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. žalovanej vyplýva, že ku dňu 26. 02. 2014 predstavoval nedoplatok žalovanej na splátkach zo zmluvy o pôžičke sumu 995,98 eur. Upomienka obsahovala upozornenie, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci december 2013, pristúpi veriteľ k zosplateniu celej sumy úveru.

10. Z obsahu predžalobnej upomienky zo dňa 26. 02. 2014, adresovanej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. žalovanej, ktorú žalobca pripojil v Doplnení žaloby, vyplýva, že ku dňu 26. 02. 2014 predstavoval nedoplatok žalovanej na splátkach zo zmluvy o pôžičke sumu 150,34 eur. V upomienke sa zároveň uvádza, že v prípade nezaplatenia splátky splatnej v mesiaci december 2013, pristúpi veriteľ k zosplateniu celej sumy úveru.

11. Z obsahu prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané úhrady zo strany žalovanej v celkovej sume 140,94 eur.

12. Po právnej stránke posúdil okresný súd vzťah sporových strán založený zmluvou zo dňa 02. 08. 2013 ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania, keď žalovanej poskytol pôžičku a spotrebiteľka, teda žalovaná, nekonala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na uvedenú zmluvu bolo nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 9 uvedeného zákona a to v znení účinnom ku dňu 02. 08. 2013. V zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ daného predpisu bol povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia.

13. Z obsahu predloženej zmluvy je zrejmé, že táto vymedzila výšku pôžičky, výšku splátok, ako aj sadzby ročnej percentuálnej miery nákladov. Výška splátky pôžičky predstavovala 43,95 eur, avšak daná suma nie je členená v zmysle spomínaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahovala priamo v texte štruktúrované spresnenie jednotlivých zložiek danej splátky, a to rozčlenením na istinu, poplatky a úroky, čo malo za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.).

14. V tejto súvislosti považoval okresný súd vzhľadom na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/15 venovať pozornosť argumentácii tejto súdnej authority, a to v kontexte naznačeného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. Predovšetkým bolo nevyhnutné posúdiť, či závery prijaté Súdnym dvorom EÚ vo vzťahu k otázke štruktúry splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere možno aplikovať na danú vec.

15. Súdny dvor na základe prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Dunajská streda okrem iného v rozhodnutí uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice (pozn. Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

16. Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

17. Na tomto mieste sa žiada zdôrazniť, že Súdny dvor EÚ poskytuje výlučne výklad európskej legislatívy, nie vnútroštátneho práva, teda v danom prípade nevykladal zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a jeho relevantné ustanovenia (§ 9), ale smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS.

18. Niet žiadnych pochybností, o tom, že slovenský zákon ide nad rámec smernice č. 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica č. 2008/48/ES, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchýlenia od ustanovení smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“ (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 02. 08. 2013). K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Smernica EÚ, ktorá bola zjavne implementovaná do nášho právneho poriadku nad jej rámec a v rozpore s ustanovením o úplnej harmonizácii, nemôže mať priamy účinok, teda zakladať práva a povinnosti priamo sporovým stranám - pôsobiť horizontálne. Teória a prax Súdneho dvora EÚ vychádza z premisy, že takáto situácia môže následne viesť k použitiu tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátnej normy (tzv. nepriamy účinok smernice), ktorý má však svoje medze už judikované rovnako Súdnym dvorom EÚ.

20. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je rozsah nepriameho účinku smerníc spočívajúci v eurokonformnom výklade vnútroštátnej regulácie vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Spolupôsobenie týchto dvoch právnych poriadkov sa prejavuje nasledovne: musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa smernice, musí ísť o výklad za použitia vnútroštátnym poriadkom a probovaných výkladových metód (jazykovým logicky, systematickým, historickým, teleologickým výklad), nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady.

21. Súdny dvor medze nepriameho účinku smernice prehľadne zhrnul vo veci Adeneler, C-212/04 zo 4. júla 2006, keď uviedol, že „povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva“.

22. Vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku Súdneho dvora EÚ C 42-15 vložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by „zlomil“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi

jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem.

23. Žiada sa uviesť, že výklad zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala (a aj podáva) stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/642/2014, rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/256/2013, sp. zn. 6Co/30/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/21/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/243/2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/47/2015) a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, by bolo potrebné zákon č. 129/2010 Z. z. novelizovať a zosúladiť s textom smernice, inak by sa jednalo o výklad práva contra legem a bola by porušená zásada právnej istoty.

24. Vzhľadom na uvedené závery, keďže okresný súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, priznal žalobcovi len nezaplatenú časť istiny v sume 659,06 eur (pôžička v sume 800,- eur mínus zaplatená suma 140,94 eur).

25. Žiada sa dodať, že oznámenie právneho predchodcu žalobcu o potvrdení uzavretia zmluvy o pôžičke malo jednostranný charakter, pretože bolo formulované bez toho, aby spotrebiteľka prejavila zodpovedajúcu vôľu v žiadosti o poskytnutie pôžičky. Ak teda oznámenie vymedzilo aj výšku splátky spolu s poistením, výšku úrokovej sadzby, či priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, nešlo o náležitosti, ktoré by boli predmetom zmluvných dojednaní a aj v tomto smere trpela zmluva vadami, na ktoré súd prihliadal (§ 9 ods. 2 písm. i/, y/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

26. Vzhľadom na to, že si žalobca uplatnil v spore aj úroky z omeškania, postupoval okresný súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 a priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške platnej v prvý deň omeškania, t. j. 5,25 % od 20. 04. 2014 (úver sa stal mimoriadne splatným dňa 19. 04. 2014).

27. Nad rámec priznanej sumy okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z toho, že žalobca dosiahol úspech v rozsahu 80,61%, žalovaná úspech v rozsahu 19,39%, z čoho vyplýva čistý úspech žalobcu v rozsahu 61,22%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.